Lietas arhīva Nr. KA04-0446-19/16
ECLI:LV:RAT:2019:1003.11517043313.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 3. oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Sandra Amola,
tiesnese Tamāra Broda,
tiesnese Daiga Kalniņa,
piedaloties prokurorei Zinaidai Pavlovai,
aizstāvei Ingai Laucei,
atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā izskatīja krimināllietu /pers. F/ (pirms uzvārda nomaiņas /uzvārds/), personas kods /pers.kods/, apsūdzībā saistībā ar Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurora A.Skalbes iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 30. janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 30. janvāra spriedumu /pers. F/ (pirms uzvārda nomaiņas /uzvārds/), personas kods /personas kods/, atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, par to, ka /pers. F/ izdarīja tiesību uz svešu mantu iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu (krāpšanu).

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīta par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā, par to, ka /pers. F/ izdarīja dokumenta, kas piešķir tiesības, viltošanu, kā arī viltota dokumenta izmantošanu, ja tā izdarīta mantkārīgā nolūkā.

Par noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, izdarīšanu /pers. F/ sodīta ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Par noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā, izdarīšanu /pers. F/ sodīta ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. F/ noteikts, saskaitot daļēji piespriestos sodus, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 3 (trīs) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods /pers. F/ noteikts - brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem 1 (vienu) mēnesi, piespiedu darbs uz 180 (viens simts astoņdesmit) stundām, daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ieskaitīts soda izciešanas termiņā /pers. F/ pilnībā izciestās piespiedu darbu 180 stundas pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 11.septembra sprieduma, kas ieskaitīts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumā, un nospriests uzskatīt sodu – piespiedu darbu par izciestu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 55.pantu, ar noteikto sodu – brīvības atņemšanu – /pers. F/ notiesāta nosacīti, nosakot pārbaudes laiku uz 3 (trīs) gadiem 1 (vienu) mēnesi.

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzēja Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurors A.Skalbe, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. F/ noteikto sodu. Lūdz, taisot jaunu spriedumu, nepiemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus.

Uzskata, ka pirmās instances tiesa, taisot spriedumu, nepamatoti piemērojusi Krimināllikuma 55.pantu, kā arī nepamatoti nav konstatējusi krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli.

Vērš tiesas uzmanību, ka /pers. F/ vēlākajā laika periodā atzīta par vainīgu līdzīga rakstura krāpnieciskās darbībās. Vēl divas krimināllietas /pers. F/ apsūdzībā atrodas iztiesāšanas stadijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Uzskata, ka nosacītas notiesāšanas gadījumā /pers. F/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem, netiks sasniegts Kriminālprocesa likuma mērķis, jo netiks pilnvērtīgi atjaunots taisnīgums un vainīgā persona netiks pienācīgi sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē prokurore Z.Pavlova uzturēja apelācijas protestu. Norādīja, ka pirmās instances tiesa nosakot /pers. F/ sodu, piemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, nav ņēmusi vērā judikatūru. Nav ņemts vērā, kā soda piemērošana veicinās Krimināllikumā noteiktā mērķa sasniegšanu. Uzskata, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu /pers. F/, pārāk lielu nozīmi piešķīrusi ziņām, kas raksturo apsūdzētās personību. Spriedumā nepamatoti ir norādīts, ka /pers. F/ pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas jaunus noziedzīgus nodarījumus nav izdarījusi.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore iesniedza izdruku no sodu reģistra par /pers. F/, ka viņa 2017. gadā ir izdarījusi analoģisku noziedzīgu nodarījumu, proti, veikusi krāpšanu, viltojot dokumentus. Vērsa tiesas uzmanību uz to, ka pret /pers. F/ iztiesāšanā pirmās instances tiesā atrodas vēl daži kriminālprocesi. Pirmās instances tiesa, nosakot sodu nosacīti, nav pienācīgi izvērtējusi noziedzīga nodarījuma sekas un cietušā stāvokli brīdī, kad pret viņu tika izdarītas /pers. F/ inkriminētās noziedzīgās darbības. Uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi cietušajam bija 69 gadi un trīs gadus pirms tam viņš bija pārcietis cerebrālo smadzeņu infarktu. Bija runas un kustību traucējumi. Norādīja, ka apsūdzētā ar mērķi, lai tiesa nepiemērotu Krimināllikuma 48.panta 6.punktu, apelācijas instances tiesā noliedza, ka būtu zinājusi, ka cietušajam ir veselības traucējumi. Uzskata, ka nepastāv šķēršļi, lai atzītu, ka /pers. F/ noziedzīgu nodarījumu izdarījusi, pastāvot atbildību pastiprinošiem apstākļiem. Bez tam pirmās instances tiesa nepietiekoši izvērtējusi noziedzīgā nodarījuma sekas. Cietušais /pers. F/ noziedzīgu darbību rezultātā bija pazaudējis savu vienīgo dzīves vietu, pēdējos dzīves gadus

pavadījis patversmē, kur bija viņa deklarētā dzīves vieta. Bez tam prokurore tiesas sēdē norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par sodu, jo tiesa nav ņēmusi vērā 2012.gada 13.decembra Krimināllkuma Pārejas noteikumu 6.punktu. Norādīja, ka pēc grozījumiem tika paredzēta zemāka brīvības atņemšanas robeža kā /pers. F/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī. Tiesai taisot spriedumu ir jāņem vērā aktuālā Krimināllikuma redakcija.

Prokurore norādīja, ka neskatoties uz to, ka /pers. F/ apelācijas instances tiesas sēdē atzina savu vainu, neuzskata, ka tas būtu vērtējams kā atbildību mīkstinošs apstāklis. Uzskata, ka vainas atzīšana ir izteikta formāli nolūkā, lai tiktu atstāts spēkā pirmās instances tiesas spriedums.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. F/ liecināja, ka pilnībā piekrīt pirmās instances spriedumam, savu vainu pilnībā atzīst, ir palīdzējusi ekonomisko noziegumu policijai, palīdzējusi atklāt smagāku noziegumu. Apsūdzētā norādīja, ka pusotru gadu sadarbojas ar probācijas dienestu, apmeklē visus kursos, maksā parādus, lūdz piedošanu, ka ātrāk neatzina vainu šajā lietā. Apgalvoja, ka, neizciešot reālu brīvības atņemšanu, neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus. Uzskata, ka ar notiesājošu spriedumu būs pietiekoši sodīta. Lūdza atstāt spēkā pirmās instances tiesas spriedumu, protestu neatzīst par pamatotu. Norādīja, ka tikai no lietas materiāliem uzzinājusi, ka pēdējā /pers. H/ deklarētā dzīvesvieta bijusi patversme.

Tiesas sēdē apsūdzētās aizstāve norādīja, ka uzskata pirmās instances tiesas spriedumu par pamatotu un likumīgu, prokurora iesniegto protestu neatzīst. Norādīja, ka lēmumā par lietas nodošanu tiesai ir rakstīts, ka nav konstatēti ne atbildību mīkstinošie, ne pastiprinošie apstākļi. Prokurors par atbildību pastiprinošu apstākli norādīja pirmās instances tiesā pēc tiesas izmeklēšanas – debatēs. Norādīja, ka atbildību pastiprinošiem un mīkstinošiem apstākļiem ir jābūt personai zināmiem, kamēr lieta tiek izskatīta pēc būtības, lai varētu realizēt aizstāvību. Uzskata, ka ir noraidāms prokurora viedoklis par atbildību pastiprinošā apstākļa piemērošanu /pers. F/. Uzskata, ka prokurores iesniegtā izdruka no soda reģistra par kriminālprocesu, kas ir iztiesāšanā, nav ņemama vērā, jo nav spēkā esoša sprieduma. Norādīja, ka apstāklis, ka cietušais savu dzīves vietu deklarējis patversmē, nenozīmē, ka viņš tur tiešām dzīvojis. Aizstāve /pers. F/ vainas atzīšanu lūdza atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli, lūdza ņemt vērā, ka /pers. F/ priekšzīmīgi izpilda viņai uzliktos pienākumus Probācijas dienestā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi krimināllietas materiālus, iepazinusies ar apelācijas protestu un uzklausījusi lietas dalībniekus, tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurora A.Skalbes protests, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. F/ noteikto sodu, nepiemērojot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, ir pamatots.

Krimināllikuma 46.panta pirmā daļa paredz, ka sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu trešo daļu apsūdzētajai /pers. F/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi to izdarīšanas brīdī ir klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Par apsūdzētās personību lietā noskaidrots, ka /pers. F/ ir precējusies, apgādībā divi nepilngadīgi bērni, strādā algotu darbu.

Tiesas kolēģijā tika saņemtas ziņas, ka /pers. F/ no savas darba vietas SIA "/nosaukums/" tiek raksturota pozitīvi. (2.sējums lietas lapa 98.)

No Valsts probācijas dienesta izziņas izriet, ka /pers. F/ ir ievērojusi Latvijas Sodu izpildes kodeksā un Krimināllikuma paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus, pārkāpumi nav konstatēti. (2.sējums lietas lapa 99.)

No Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa saņemtās informācijas izriet, ka /pers. F/ ievēro policijas uzraudzības noteikumus, pārkāpumi nav konstatēti. (2.sējums lietas lapa 100.)

Lietā atrodas Izraksts epikrīze no /pers. F/ pacienta medicīnas kartes, kur norādīta klīniskā diagnoze, kā arī rekomendācijas turpmākai ārstēšanai. No šīm ziņām neizriet, ka /pers. F/ veselības dēļ nespētu izciest brīvības atņemšanas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pirmās instances tiesā /pers. F/ nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi.

Augstākas tiesas Krimināllietu departamenta 2016.gada 17.marta lēmumā ir secināts, ka atzīstot par apsūdzētā atbildību mīkstinošu tādu apstākli, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa un kuru pirmās instances tiesa, nosakot soda mēru, nebija ņēmusi vērā, apelācijas instances tiesai ir pamats soda mēra pārskatīšanai.

Par apsūdzētās /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu otro daļu apelācijas instances tiesa atzīst to, ka viņa savu vainu vaļsirdīgi atzinusi un izdarīto nožēlo.

Tiesas kolēģija uzskata, ka minētais apstāklis atzīstams par pamatu, lai tiktu samazināts soda mērs, kas tika piespriests ar pirmās instances tiesas spriedumu.

Bez tam tiesas kolēģija atzīst, ka spriedums atceļams daļā par noteikto sodu arī tāpēc, ka tiesa, nosakot sodu, nav ņēmusi vērā 2012.gada 13.decembra Krimināllkuma Pārejas noteikumu 6.punktu.

Apsūdzētā apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka sadarbojas ar tiesībsargājošām iestādēm, lai atklātu citu personu noziedzīgus nodarījumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu par atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt, ka vainīgais sekmējis citas personas nozieguma atklāšanu.

Augstākā tiesa 2016. gada 15. janvāra lēmumā lietā Nr.SKK-78/2016 atzinusi, ka gadījumā, ja citas personas vainīgums apstiprinās ar spēkā stājušos nolēmumu citā lietā, jautājums par Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktā paredzētā atbildību mīkstinoša apstākļa atzīšanu vai neatzīšanu ir risināms konkrētā kriminālprocesa ietvaros.

Tiesas kolēģijai nav pamata atzīt par atbildību mīkstinošu šo apstākli, jo kriminālprocesā nav iesniegtas ziņas par to, ka /pers. F/ būtu sekmējusi citas personas noziegumu atklāšanu.

Apsūdzētās atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu pirmās instances tiesa nav konstatējusi.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka /pers. F/ darbībās nav konstatējams Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstāklis, jo lietas materiālos nav pierādījumu, ka cietušais /pers. H/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī bija bezpalīdzības stāvoklī vai vecuma dēļ nevarīgs, jo, kā tas norādīts apsūdzībā, noziedzīgs nodarījums izdarīts izmantojot viltu un uzticību, izmantojot cietušā latviešu valodas neprasmi. Turklāt, par to, ka /pers. H/ nebija bezpalīdzības stāvoklī vai vecuma nevarīgs, arī liecina tas, ka viņš pēc notikušā spēja vērsties pēc palīdzības pie liecinieka /pers. M/ un vērsās prokuratūrā ar iesniegumu, un pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniedza liecības.

Prokurore apelācijas instances tiesā iesniedza izdruku no Sodu reģistra, no kura izriet, ka pret /pers. F/ 2017. gada 28. jūnijā ir uzsākts

kriminālprocess par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta trešajā daļā. 2017. gada 28. augustā noziedzīgs nodarījums ir pārkvalificēts pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 177.panta trešās daļas un 275.panta otrās daļas. (2.sējums lietas lapa 101.)

Tiesas kolēģija, izvērtējot prokurores iesniegtās ziņas no Sodu reģistra, secina, ka konkrētais kriminālprocess vēl atrodas izmeklēšanas stadijā un nav pieņemts neviens nolēmums, kas būtu stājies spēkā. Fakts, ka /pers. F/ ir celta apsūdzība citā kriminālprocesā, netiks ņemta vērā, nosakot sodu.

Tiesas kolēģija neatzīst par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka /pers. F/, neizciešot sodu reālas brīvības atņemšanas veidā, neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus. Tiesas kolēģijai nav pārliecības, ka /pers. F/ turpmāk neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, izvērtējot turpmāk norādītos faktus.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015. gada 11. septembra sprieduma lietā Nr. 11087042014 izriet, ka /pers. F/ un V.K. izdarīja tiesību uz svešu mantu iegūšanu ar viltu (krāpšanu) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā līdz 2014.gada 18.februārim. Spriedums stājies spēkā 2015. gada 29. septembrī.

No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018. gada 20. jūnija sprieduma lietā Nr. 11089207813 izriet, ka /pers. F/ un V.K. ar viltu ieguva tiesības uz svešu mantu un svešu mantu (krāpšana), personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās un lielā apmērā, precīzi nenoskaidrotā dienā, bet ne vēlāk kā līdz 2013.gada 19.septembrim. Spriedums stājies spēkā 2018. gada 3. jūlijā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ir secināms, ka /pers. F/ ir izdarījusi analoģiskus nodarījumus pret citām personām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, faktu, ka apsūdzētā izdarot noziedzīgus nodarījumus, nodarījusi neatgriezeniskus zaudējumus cietušajam, kā rezultātā viņš zaudēja dzīvokli, kas bija viņa vienīgā dzīves vieta, kā arī, izvērtējot prokurora un aizstāvja viedokli par soda noteikšanu apsūdzētajai, tiesas kolēģija atzīst, ka, sods /pers. F/ nosakāms brīvības atņemšanas veidā atbilstoši izdarītā noziedzīgā nodarījuma panta sankcijai par katru noziedzīgo nodarījumu.

Nosakot apsūdzētajai brīvības atņemšanas sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesas kolēģija ņem vērā 2012.gada 13.decembra Krimināllkuma Pārejas noteikumu 6.punktu.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma 31.punktā ietverta rekomendācija, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt, galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesas kolēģija neuzskata, ka šajā kriminālprocesā konstatējami īpaši apstākļi, tāpēc uzskata, ka apsūdzētajai sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma pirmo un otro daļu nosakāms daļēji saskaitot piespriestos sodus, kā arī saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem galīgais sods nosakāms daļēji saskaitot piespriestos sodus, ņemot vērā sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 30.janvāra spriedumu daļā par /pers. F/ (pirms uzvārda nomaiņas /uzvārds/) noteikto sodu.

Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, /pers. F/ sodīt ar brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) mēnešiem.

Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 275.panta otrajā daļā, /pers. F/ sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. F/ noteikt, saskaitot daļēji piespriestos sodus, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgo sodu /pers. F/ noteikt brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 1 (vienu) mēnesi, piespiedu darbu uz 180 (viens simts astoņdesmit) stundām, daļēji saskaitot sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu ieskaitīt soda izciešanas termiņā /pers. F/ pilnībā izciesto piespiedu darbu 180 stundas pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015.gada 11.septembra sprieduma, kas ieskaitīts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumā, un uzskatīt sodu – piespiedu darbu par izciestu.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Nolēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Krimināprocesa likuma 574. un 575.pantos paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2019.gada 18.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Amola

Tiesnese T.Broda

Tiesnese D.Kalniņa